

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2619010231
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2619010231.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 13.04.2022, sp. zn. 2T/52/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.11.2022 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

Podľa 321 odsek 1 písm. d), odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D.,
E. XX/X,

u k l a d á

Podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí 1 ks krátkej pištole čiernej farby vzor 27, značky ČZ, kal. 7.65, výr. č. 475043, 1 ks zásobníka z uvedenej zbrane s označením P. Model 27, 1 ks zelenej krabičky s názvom Sellier&Bellot, 1 ks červeno-šedej krabičky s názvom Sellier&Bellot.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa r u š í výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Senica, sp. zn. 1T/88/2017 zo dňa 11.1.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/40/2018 zo dňa 19.7.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 13.04.2022, sp. zn. 2T/52/2019 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od 1.4.2015 do 2.12.2016 v F. v bytovej jednotke so súpisným číslom XXX napriek tomu, že nie je držiteľom zbrojného preukazu ani iného oprávnenia dovoľujúceho prechovávať strelivo a strelnú zbraň, prechovával bez povolenia v garáži, ktorá je súčasťou nehnuteľnosti 1 ks krátkej pištole čiernej farby vzor 27, značky ČZ, kal. 7.65, výr. č. 475043, 1 ks zásobník z uvedenej zbrane s označením P. Model 27, 8 ks nábojov kalibru 7,65, 1 ks zelenej krabičky s názvom Sellier&Bellot, v ktorej sa nachádzalo 23 ks nábojov značky Browning kalibru 7.65, 1 ks červeno-šedej krabičky s názvom Sellier&Bellot, v ktorej sa nachádzalo 16 ks nábojov značky Browning, kalibru 7.65 a 4 ks čiernych plastových brokových nábojov s názvom SB Corona, Sellier&Bellot 12, pričom predložená pištoľ vzoru 27, kaliber 7.65 Browning, v. č. 475043 je podľa záverov znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava strelbyschopná a treba ju považovať za zbraň kategórie A - zakázanú zbraň, a náboje môže nadobudnúť do vlastníctva držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ sprievodného zbrojného listu na trvalý vývoz podľa § 12 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona okresný súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí 1 ks krátkej pištole čiernej farby vzor 27, značky ČZ, kal. 7.65, výr. č. 475043, 1 ks zásobník z uvedenej zbrane s označením P. Model 27, 1 ks zelenej krabičky s názvom Sellier&Bellot, 1 ks červeno-šedej krabičky s názvom Sellier&Bellot.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu okresný súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Senica, sp. zn. 1T/88/2017 zo dňa 11.1.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/40/2018 zo dňa 19.7.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 512-518 spisu.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 09.12.2020 urobil vyhlásenie, že je nevinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe. Následne vo veci vypovedal tak, že nebolo jeho úmyslom nedovolené sa ozbrojovať a že nemal vedomosť o tom, že nájdená zbraň bola u neho doma. Pri výsluchu konanom dňa 20.12.2016 svedok A. G. uviedol, že asi mesiac potom, čo bol prepustený z výkonu trestu, t.j. od 7.7.2016 videl u obžalovaného doma zbraň - teda od augusta 2016 do novembra 2016 videl osobne túto zbraň v garáži u obžalovaného minimálne 3 krát. Svedok tiež uviedol, že má vedomosť o tom, že obžalovaný mal v minulosti v držbe aj plynovú zbraň. Pri výsluchu konanom dňa 6.6.2017 svedok A. G. vo veci odmietol vypovedať z dôvodu, aby si nespôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania. Svedok D. B. na hlavnom pojednávaní vo veci odmietol vypovedať z dôvodu, že obžalovaný je jeho bývalý švagor. Pri výsluchu konanom dňa 28.7.2017 svedok H. B. uviedol, že žiadnu zbraň k obžalovanému nepriniesol, o žiadnej zbrani nič nevedel, nevedel, že by obžalovaný mal mať nejakú zbraň. To, že sa mala u obžalovaného pri domovej prehliadke nájsť nejaká zbraň sa dozvedel až od polície. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky vyplynulo, že pri prehliadke

boli zaistené okrem iných vecí aj - 1 ks krabička zelenej farby s nábojmi kal. 7.65 Browning s počtom nábojov 23 ks, 1 ks krabička červeno šedej farby s nábojmi kal. 7.65 Browning o počte nábojov 16 ks (stopa č. 16) - pričom tieto veci boli nájdené v kably na sedačke v garáži, 1 ks krátka pištoľ čiernej farby zn. ČZ model 27 kal. 7.65 v.č. 475043 s 1 ks zásobníka s obsahom 8 ks nábojov (stopa č. 17) - pričom tieto boli nájdené na stoličke vedľa koženkového kresla v garáži, 4 ks brokových nábojov s označením ENOL 2, Sellier & Bellot (stopa č. 21) - nájdené v garáži v drevenej poličke vľavo od vstupných dverí.

Z odpisu registra trestov na obžalovaného vyplynulo, že tento bol 14 krát súdne trestaný - najmä pre majetkovú a drogovú trestnú činnosť. Z pripojeného spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/88/2017 vyplynulo, že rozsudkom č. k. 1T/88/2017-532 zo dňa 11.1.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 5To/40/2018-573 zo dňa 19.7.2018 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, začo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obžalovaným a to - výsluch svedkyne I. B. a svedka C. J., výsluch F. B. - nezúčastnenej osoby prítomnej pri domovej prehliadke, výsluch príslušníkov PZ vykonávajúcich domovú prehliadku, výsluch príslušníkov PZ, ktorí vykonávali činnosť, na základe ktorej bol následne vydaný príkaz na domovú prehliadku. Okresný súd uviedol, že nezistil žiadne skutočnosti prečo by mala byť predmetná domová prehliadka vykonaná nezákonne. Návrh na vydanie domovej prehliadky zo strany prokuratúry a následne príkaz na domovú prehliadku vydaný sudkyňou pre prípravné konanie Okresného súdu Senica boli zákonné a rovnako bol zákonný aj postup a spôsob jej vykonania o čom svedčí predmetná zápisnica o vykonaní domovej prehliadky. Výsluch osôb, ktoré mali byť pri domovej prehliadke prítomné by bol nadbytočný a žiadne nové skutočnosti dôležité pre trestné konanie by tieto osoby súdu neprinesli. Zbraň a náboje nájdené pri prehliadke boli objavené náhodne - neočakávane, preto aj keď cieľom domovej prehliadky bolo hľadanie iných vecí, nemožno vysloviť, že nájdenie nelegálne držanej zbrane a nábojov by bolo v rozpore so samotnou podstatou domovej prehliadky. Náhodnosť - neočakávané nájdenie inej ako hľadanej veci dôležitej pre trestné konanie (bez akéhokoľvek náznaku manipulačného postupu polície) je základným predpokladom pre vyslovenie záveru, že takto získaný dôkaz je získaný v súlade so zákonom, teda zákonný

Z vyjadrení svedkov A. G., H. B. a D. B. v podstate okresný súd zhrnul, že ani jeden z týchto svedkov nepotvrdzuje výpoveď obžalovaného, žiadnym spôsobom svojimi výpoveďami obžalovanému nepomohli, pričom naopak z ich výpovedí vyplynulo, že výpoveď a tvrdenia obžalovaného sú nepravdivé a účelové. Výpoveď obžalovaného okresný súd vyhodnotil ako chaotickú, nelogickú, nepravdivú urobenú s cieľom vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za skutok, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu. Súd poukázal na viaceré rozpory vo výpovedi obžalovaného, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný nehovorí pravdu a vo svojej výpovedi si viac krát protirečí. Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní okresný súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., nakoľko boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty týchto trestných činov.

K uloženému trestu okresný súd uviedol, že prihliadol súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného vzhliadol dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný svojim konaním spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený. Poľahčujúcu okolnosť súd nevezhliadol žiadnu. Pri rozhodovaní o uložení trestu okresný súd pripojil a nahliadol aj do spisu sp. zn. 1T/88/2017, v ktorom konaní bol obžalovaný odsúdený rozsudkom č. k. 1T/88/2017-532 zo dňa 11.1.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 5To/40/2018-573 zo dňa 19.7.2018 pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, začo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom k tomuto odsúdeniu bolo teda v danom prípade potrebné uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému týmto skorším rozsudkom uložený, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Vzhľadom na bohatú trestnú minulosť (14 záznamov v registri trestov) okresný súd konštatoval, že ani predchádzajúce

odsúdenia a viacnásobné výkony nepodmienečných trestov odňatia slobody nemali na obžalovaného prevýchovný účinok a neodradili ho od páchania ďalšej trestnej činnosti, a preto je podľa názoru súdu potrebné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Okresný súd ďalej rozhodol podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí - 1 ks krátkej pištole čiernej farby vzor 27, značky ČZ, kal. 7.65, vyr. č. 475043, 1 ks zásobník z uvedenej zbrane s označením P. Model 27, 1 ks zelenej krabičky s názvom Sellier&Bellot, 1 ks červeno-šedej krabičky s názvom Sellier&Bellot, pričom vlastníkom týchto vecí sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný odvolanie, ktoré dodatočne písomne odôvodnil (č. I. 524-575 spisu) a následne zaslal aj doplnenie k odvolaniu (č. I. 581-596 spisu). Prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie (č. I. 507 spisu).

Podstatou pomerne obsiahleho odôvodnenia bolo zhrnutie obsahu napadnutého rozsudku a tvrdenia obžalovaného, že celé odôvodnenie rozsudku je v podstate opreté iba o domnienky. Podľa názoru obžalovaného súd vyhodnotil dôkazy jednostranne a spôsobom nekontradiktórnym, navyše pripustil vykonávanie dôkazov, ktoré neboli získané zákonným spôsobom. Tiež namieta, že dôkazy boli vykonávané bez jeho prítomnosti a súd mu teda bránil právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, čím porušil jeho právo na obhajobu. Namieta, že rozsudok je rovnako nepreskúmateľný, nakoľko neobsahuje údaje o tom, o ktoré dôkazy súd opiera skutkové zistenia. Podľa jeho názoru súd si vopred zvolil určitú predstavu o ňom a jeho konaní popísanom v obžalobe a na základe toho posudzoval aj ďalšie dôkazy, všetky dôkazy vyhodnotil jednostranne len v jeho neprospech a na základe vlastných domniek a hypotéz. V odôvodnení odvolania obžalovaný v podstate v značnej miere cituje a parafrázuje ustanovenia Trestného poriadku a relevantnej judikatúry ohľadom dokazovania a zákonnosti/nezákonnosti dôkazov.

V podrobnostiach obžalovaný namieta najmä, že:

súd sa nevysporiadal s popretím vlastníctva zaistenej veci „zbrane a nábojov“, ktorú obžalovaný poprel, že by patrila jemu

žiadnych svedkov sa nikto neopýtal, či vedia niečo o zaistenej zbrani a či vedia niečo z pohľadu jeho výpovede, napr. či nejakú zbraň vlastnil a súd teda nezistil, čo svedkovia vedia a čo nie ak pretrvávajú pochybnosti, ako v danom prípade o priebehu skutku, mal súd uplatniť pravidlo „in dubio pro reo“

z výpovedí svedka A. G. a rovnako aj svedka H. B. nevyplýva, že by si mal údajne úmyselne odo dňa 01.04.2015 do 02.12.2016 zadovážiť strelnú zbraň a náboje

výpoveď svedka A. G. uskutočnená dňa 20.12.2016 predtým, než mu bolo v tejto veci vznesené obvinenie a následne ustanovený obhajca je porušením jeho práva na obhajobu, keďže sa nemohol zúčastniť tohto úkonu

Garáž a terasa, v ktorej mal údajne prechovávať zbraň a strelivo nie je súčasťou bytovej jednotky a predajne so súpisnom č. XXX, postavenej na parcele č. 2528/8 a 2528/10 zapísanej na LV č. XXX, tak ako je to popisované v rozsudku, pretože táto je mimo iného na parcele č. 2528/9 a ktorá parcela nebola ani v obsahu príkazu na domovú prehliadku, teda príkaz na domovú prehliadku neobsahoval ďalšie ustanovenia, ktoré by oprávňovali OČTK aby vykonali prehliadku garáže a preto takto získaný dôkaz bol nezákonný a výrok rozsudku je nepravdivý, keď nesprávne popisuje kde mala byť zbraň a strelivo súd bol pomocníkom obžaloby a súdy sa nesmú stavať do tejto pozície usilujúcej sa iba o odsúdenie, nakoľko súd je povinný dopĺňať dokazovanie v rozsahu potrebnom na spravodlivé rozhodnutie, ktoré nemusí byť nutne odsudzujúce

prvostupňový súd sa v ďalšom vôbec nezaoberal zákonnosťou a odôvodnenosťou vydania príkazu na domovú prehliadku a príkaz je nezákonný

čo sa týka trestu, okolnosť že už bol za trestný čin odsúdený je porušením zásady „ne bis in idem“ a rovnako súd neprihliadol na jeho osobu, jeho pomery a možnosť nápravy

V dodatočne písomne zaslanom doplnení odvolania uviedol nad rámec predošlého odvolania ďalej že:

k výpovedi A. G. – túto súd iba vyseletoval spôsobom jednostranným, nakoľko tento svedok uviedol okrem iného aj „videl zbraň, túto mi nikdy neukazoval“, „videl zbraň bez nábojov“ „videl čiernu mal

zbraň“ „táto zbraň mohla byť vlastne aj K., to je jeho prezývka, myslí si, že sa volá C.“ „nevie, či bola pravá“

v odôvodnení rozsudku popisuje súd skutočnosti, ktoré nekorešpondujú so spisovým materiálom a listinnými dôkazmi a dôkazy sú pozmeňované

ani jeden svedok nevypovedal priamo o jeho vine, žiadny zo svedkov nepotvrdil, že zbraň patrila jemu súd odmietol vykonať ním navrhnuté dôkazy spôsobom, ktorý nemá oporu v Trestnom poriadku rozpory vo výpovediach obžalovaného - súd tvrdí že niečo vypovedal aj napriek tomu, že to nie je pravda, keďže v spisovom materiály sa takéto výpovede nenachádzajú

nevie ako súd dospel k zisteniam, že svedok H. B. mal manipulovať s predmetnou zbraňou, nakoľko sa nikto v tomto konaní o tom nezmieňuje

súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 13.04.2022 bez jeho prítomnosti, hoci na to neboli splnené zákonné požiadavky nakoľko doložil riadne ospravedlnenie, čím porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces

súd sa absolútne nevysporiadal s jeho obhajobou a to bez dôvodných pochybností

V závere navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok v celom rozsahu z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného A. B., za splnenia všetkých procesných podmienok pre konanie v jeho neprítomnosti podľa § 293 odsek 5 Trestného poriadku. Upovedomenie o konaní verejného zasadnutia mal obžalovaný preukázateľne doručované, avšak zásielku neprevzal v odbernej lehote pričom dátum uloženia zásielky je 28.10.2022.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací nezistil dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaných podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nebolo dôvodné ani čo do výroku o vine, ani čo do výroku o treste, avšak v časti výroku o treste a spôsobe jeho výkonu bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku, pričom odvolací súd v uvedenej časti sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Vo vzťahu k napadnutému výroku o vine obžalovaného jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré skutočnosti svoje tvrdenia oprel a akými úvahami sa spravoval a k akým záverom dospel, ktoré závery odvolací súd považuje za správne a v plnom rozsahu na ne odkazuje.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia v zmysle citovaného ustanovenia § 317 ods.1 Trestného poriadku odvolací súd zistil

prokurátorka Okresnej prokuratúry Senica podala na Okresný súd Senica dňa 14.08.2017 obžalobu č. Pv 772/16/2205-22, ktorou kládla obvinenému A. B. za vinu spáchanie zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa obvinený mal

dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku s modifikáciou prednesenou na hlavnom pojednávaní dňa 09.12.2020

okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov A. G. a D. B., resp. prečítaním ich výpovedí z prípravného konania, nakoľko na hlavnom pojednávaní využili svoje právo a vo veci nevypovedali, ďalej prečítaním výpovedí svedkov C. L. a H. B. z prípravného konania, ako aj oboznámením listinných dôkazov a vypracovaných znaleckých posudkov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku : Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku : Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku : Ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

K výroku o vine

Odvolací súd mal rovnako jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil trestného činu, ktorý sa mu kládol za vinu. Z trestnej činnosti uvedenej v obžalobe je obžalovaný usvedčovaný najmä svedeckými výpoveďami H. B. a A. G., vypracovanými znaleckými posudkami, zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky a v neposlednom rade aj samotnou rozporuplnou výpoveďou obžalovaného.

Obžalovaného zo skutku usvedčuje najmä : zápisnica o vykonaní domovej prehliadky v bytovej jednotke so súpisným číslom XXX M. J. F. postavenej na parc. č. 2528/8 a 2528/10 a k nej patriacich a prísluších priestoroch z ktorej vyplynulo, že pri prehliadke boli zaistené okrem iných vecí aj - 1 ks krabička zelenej farby s nábojmi kal. 7.65 Browning s počtom nábojov 23 ks, 1 ks krabička červeno šedej farby s nábojmi kal. 7.65 Browning o počte nábojov 16 ks (stopa č. 16) - pričom tieto veci boli nájdené v kabely na sedačke v garáži, 1 ks krátka pištoľ čiernej farby zn. ČZ model 27 kal. 7.65 v.č. 475043 s 1 ks zásobníka s obsahom 8 ks nábojov (stopa č. 17) - pričom tieto boli nájdené na stoličke vedľa koženkového kresla v garáži, 4 ks brokových nábojov s označením ENOL 2, Sellier & Bellot (stopa č. 21) - nájdené v garáži v drevenej poličke vľavo od vstupných dverí. Zmluva o prenájme domu v obci F. , N. O. P.XXX (č.l.33 spisu) z ktorej vyplýva, že nájomcom predmetného domu bol obžalovaný A. B. od 01.04.2015. Znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2016/16098 zo dňa 13.02.2017 z ktorého vyplynulo, že zo stopy č. 17, t. j. z krátkej strelnej zbrane značky ČZ model 27 kal. 7.65 v.č. 475043, ktorej súčasťou bol aj zásobník s 8 kusmi nábojov, boli odobraté stery, z ktorých bola izolovaná a analyzovaná DNA, pričom zo steru zo záveru zbrane bola porovnávaním zistená zhoda s DNA profilom porovnávačej vzorky bukálneho výteru osoby označenej A. B.. Výpoveď svedka A. G., (ktorá bola síce vykonaná pred vznesením obvinenia avšak slúži ako podporný dôkaz v tomto trestnom konaní) ktorý uviedol, že u obžalovaného videl doma zbraň od augusta 2016 do novembra 2016 a videl osobne túto zbraň v garáži u obžalovaného minimálne 3 krát. Svedok H. B. pri výsluchu konanom dňa 28.07.2017 ku skutku uviedol, že to, že sa mala u obžalovaného

pri domovej prehliadke nájsť nejaká zbraň sa dozvedel síce až od polície (teda prítomnosť zbrane nepotvrdil), avšak svojou výpoveďou vyvrátil tvrdenia obžalovaného, že by mal dňa 02.12.2016 priniesť k obžalovanému domov nejakú strelnú zbraň a rovnako uviedol že to, čo uvádza obžalovaný nie je pravda.

Z vyjadrení svedkov A. G., H. B. v podstate vyplýva, že ani jeden z týchto svedkov nepotvrdil výpoveď obžalovaného (že zbraň mu mal priniesť jeho švagor), žiadnym spôsobom svojimi výpoveďami obžalovanému nepomohli, pričom naopak z ich výpovedí vyplynulo, že výpoveď a tvrdenia obžalovaného sú nepravdivé a účelové. Výpoveďami svedkov práve korešpondovali aj vypracované znalecké posudky a napokon tieto skutočnosti potvrdzovala aj zápisnica o vykonaní domovej prehliadky. Preto aj odvolací súd považoval výpoveď obžalovaného za chaotickú, nelogickú, nepravdivú urobenú s cieľom vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za skutok, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu, pričom poukazuje aj na odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu, ktorý poukázal na viaceré rozpory vo výpovedi obžalovaného, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný nehovorí pravdu a vo svojej výpovedi si viac krát protirečí.

Vzhľadom k tomu, že skutkové zistenia okresného súdu ohľadom skutku sa opierajú o dôkazy, na ktoré sa poukazuje v napadnutom rozsudku a o ich vierohodnosti a zákonnosti nemá pochybnosť ani odvolací súd, preto si ich v celom rozsahu osvojuje a v jednotlivostiach na ne aj odkazuje. Ani krajský súd nemal dôvod spochybniť hodnovernosť výpovedí svedkov vyššie menovaných hoci obžalovaný týchto svedkov spochybňoval.

Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky resp. úplné právne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval pri posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaného nepovažuje odvolací súd tieto za potrebné doplniť a zmeniť v žiadnom smere.

K výroku o treste

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Podľa § 294 ods.2 Trestného zákona, kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prepraví, zadováži alebo drží strelnú zbraň, jej súčasť alebo komponent bez povolenia alebo bez označenia zbrane určeného na jej identifikáciu podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Odvolací súd na rozdiel od okresného súdu u obžalovaného vzhliadol jednu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný bol

už za trestný čin odsúdený. Pofahčujúcu okolnosť súd nevzhladol žiadnu. Ako ďalej vyplynulo z odpisu registra trestov, obžalovaný už bol v minulosti odsúdený rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/145/2010 zo dňa 27.01.2014 pre zločin a preto odvolací súd v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu - t. j. na 5 rokov a 6 mesiacov až 8 rokov.

Obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/88/2017 zo dňa 11.01.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/40/2018 zo dňa 19.07.2018 odsúdený pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, začo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom k tomuto odsúdeniu bolo teda v danom prípade potrebné uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu odvolací súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému týmto skorším rozsudkom uložený, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odvolací súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane obžalovaného, najmä jeho bohatú trestnú minulosť (14 záznamov v registri trestov), pričom z uvedeného možno konštatovať, že ani predchádzajúce odsúdenia a viacnásobné výkony nepodmienečných trestov odňatia slobody nemali na obžalovaného prevýchovný účinok a neodradili ho od páchania ďalšej trestnej činnosti. Z toho dôvodu odvolací súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov.

Odvolací súd u obžalovaného nezohľadnil pritažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, keďže mu ukladal súhrnný trest a priznanie tejto pritažujúcej okolnosti by bolo v rozpore s asperačnou zásadou. Rovnako v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na stanovisko č. 1/2011 trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k rozdielnemu výkladu § 37 písm. h) Trestného zákona v otázke pojmu "viac" trestných činov sp. zn. Tpj 104/2009, prijaté 14. júna 2010.

„Pojmy viac v slovnom spojení viac trestných činov v § 37 písm. h) Trestného zákona a dva a viac v slovnom spojení dva a viac trestných činov v § 41 ods. 1 Trestného zákona sú synonymom a ustanovenie § 37 písm. h) Trestného zákona je v tomto rozsahu potrebné vykladať tak, že Trestný zákon považuje za pritažujúcu okolnosť spáchanie viac ako jedného trestného činu.“

„Spáchanie zbiehajúceho sa trestného činu sa však v súlade so zásadou ne bis in idem, vyjadrenou v § 38 ods. 1 Trestného zákona nepoužije ako pritažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona., ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 os. 2 Trestného zákona.).“

V rámci vonkajšej diferenciacie výkonu trestu odňatia slobody odvolací súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (trest vykonal 18.03.2007 – rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.06.2006 sp.zn.5Ntc2/06, 18.03.2012 – rozsudok Okresného súdu Brno zo dňa 27.07.2005 sp.zn.3T84/05, naposledy vykonal trest 26.8.2013 – väzbou, uložený rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 27.01.2014 sp.zn.1T145/2010).

Odvolací súd zároveň uložil obžalovanému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona aj trest prepadnutia vecí - 1 ks krátkej pištole čiernej farby vzor 27, značky ČZ, kal. 7.65, výr. č. 475043, 1 ks zásobník z uvedenej zbrane s označením P. Model 27, 1 ks zelenej krabičky s názvom Sellier&Bellot, 1 ks červeno-šedej krabičky s názvom Sellier&Bellot, pričom vlastníkom týchto vecí sa stáva štát.

Takto uložený trest je podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajúci požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie, pričom zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a.

K odvolacím námietkam obžalovaného

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Tdo/36/2015 zo dňa 25.8.2015).

Súd v každej trestnej veci vo všeobecnosti je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa jednak skutok stal, tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nebude splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazoch v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí rozhodnutie súdu vyznieť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie neviny sa musí prejavíť v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“. Pri zisťovaní skutkového stavu, okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania, je prioritná aj požiadavka týkajúca sa kvality skutkových zistení. Pokiaľ ide o kvalitu skutkových zistení, potom skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý význam ako dokázaná nevina (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5 To 10/2015 zo dňa 29. októbra 2015).

K odvolacej námietke obžalovaného, že súd okresný súd absolútne nezisťoval čo svedkovia skutočne vedia a čo nie a pri vyhodnotení dôkaznej situácie nepostupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku a že vychádzajúc z § 2 ods. 5, 10, 12 Trestného poriadku súd prvej inštancie vyhodnotil vykonané dôkazy arbitrárne výlučne v neprospech obžalovaného, je potrebné sa vyjadriť, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a vyhodnotil všetky relevantné dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne, a to nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Ako vyplýva z odvolania obžalovaného, tento spochybňuje správnosť zistenia skutkového stavu a správnosť hodnotenia dôkazov okresným súdom, avšak je potrebné uviesť, že odvolací súd nezistil procesné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku aj ďalšie námietky obžalovaného týkajúce sa procesného postupu súdu alebo hodnotenia dôkazov odvolací súd vyhodnotil ako účelové vzhľadom na dôkaznú situáciu.

Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci tak, aby sa v každom jednotlivom prípade vzali do úvahy osobitosti daného prípadu, a súčasne zabráňuje šablónovitému, mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. Zákon pritom nepriznáva žiadnemu dôkazu a priori osobitný význam a ani neupravuje, aké množstvo dôkazov treba vykonať na preukázanie určitej skutočnosti. Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia pritom dôkazy nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo strana, a to z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti. Postup súdu (resp. orgánov činných v trestnom konaní) pri voľnom hodnotení dôkazov a dôvodnosť vnútorného presvedčenia sú preskúmateľné nadriadeným orgánom v odvolacom konaní a nesprávnosť vyhodnotenia dôkazov môže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia. Odvolací súd však nemôže vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa, k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento

záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci.

V súvislosti s námietkou obžalovaného, že súd neaplikoval základnú zásadu trestného konania (v pochybnostiach v prospech obvineného), odvolací súd poznamenáva, že použitie zásady „in dubio pro reo“, ktorá je zakotvená v ustanovení § 2 ods. 4 Trestného poriadku, prichádza do úvahy len v prípade, že rozumné pochybnosti o skutkovej otázke trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých relevantných dostupných dôkazov. V preskúvanom prípade nie je možné aplikovať zásadu „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech žalovaného, nakoľko okresný súd vyhodnotil všetky relevantné dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj v ich súhrne, pričom dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Čo sa týka argumentov obžalovaného, že výpoveď svedka A. G. uskutočnená dňa 20.12.2016 predtým, než mu bolo v tejto veci vznesené obvinenie a následne ustanovený obhajca je porušením jeho práva na obhajobu, keďže sa nemohol zúčastniť tohto úkonu odvolací súd dodáva, že uznesením vyšetrovateľa zo dňa 02.12.2016 bolo začaté trestné stíhanie vo veci, uznesením vyšetrovateľa zo dňa 11.04.2017 bolo proti obžalovanému (obvinenému) vznesené obvinenie. Uznesenie o vznesení obvinenia bolo obžalovanému doručené dňa 18.04.2017. Pri výsluchu konanom dňa 06.06.2017 svedok A. G. vo veci odmietol vypovedať z dôvodu, aby si nespôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania. Svedok rovnako na hlavnom pojednávaní dňa 04.10.2021 odmietol vo veci vypovedať z dôvodu, aby si neprivodil nebezpečenstvo trestného stíhania. Okresný súd preto postupom podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 20.12.2016. K uvedenému odvolací súd dodáva, že oboznamovanie výpovede tohto svedka, ktorého výsluch bol vykonaný pred vznesením obvinenia, bolo podľa názoru odvolacieho súdu vykonané zákonným spôsobom ako i v súlade s judikatúrou ESLP k čl. 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru, nakoľko na tomto dôkaze nebolo výlučne alebo v rozhodujúcej miere založené uznanie viny obžalovaného, pretože tieto podstatné tvrdenia svedka boli potvrdené v kontinuite ďalších dôkazov, svedeckých výpovedí H. B. a D. B., vypracovanými znaleckými posudkami či zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky, ktoré sú vo svojom súhrne takými dôkazmi, z ktorých nepochybne vyplýva, že skutok sa stal tak, ako je popísaný vo výrokovej časti rozsudku. Výpoveď svedka A. G. zo dňa 20.12.2016, na ktorú okresný súd vo svojom rozhodnutí poukázal a ktorú postupom podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku prečítal na hlavnom pojednávaní, bola podporným, nie však jediným či rozhodujúcim dôkazom, ktorý preukazuje spáchanie skutku a viny obžalovaného.

K odvolacej námietke obžalovaného, že súd prvej inštancie výpoveď svedka A. G. iba vyseletoval spôsobom jednostranným, nakoľko tento svedok uviedol okrem iného aj skutočnosti svedčiace v prospech obžalovaného, odvolací súd uvádza, že pri výsluchu konanom dňa 20.12.2016 svedok A. G. uviedol, že asi mesiac potom, čo bol prepustený z výkonu trestu, t.j. od 7.7.2016 videl u obžalovaného doma zbraň a videl osobne túto zbraň v garáži u obžalovaného minimálne 3 krát. Svedok uviedol, že obžalovaný pred ním so zbraňou nikdy nemanipuloval, ani sa mu s ňou nikdy obžalovaný nechválil, pričom táto zbraň aj bývala položená na stolíku, kam mu napríklad priniesla I. (družka obžalovaného) kávu. Svedok zbraň opísal tým spôsobom, že to bola krátka čierna zbraň, bola podľa neho ozajstná a nebola to žiadna plastová atrapa ani detská hračka. Svedkovi bola takisto predložená fotografia zaistenej zbrane (č.l. 40), pričom sa mal vyjadriť k tomu, či sa jedná na fotografii o zbraň, ktorú videl v garáži u obžalovaného, načo svedok potvrdil, že sa jedná o tú istú zbraň. Tento svedok jasne a zrozumiteľne popísal skutočnosti, ktoré mal za dôležité a ktoré sa týkajú žalovaného skutku. Rovnako odvolací súd nezhliadol akúkoľvek jednostrannosť pri vyhodnotení tejto výpovede a uvádza, že ide iba o domnienky obžalovaného a nie o relevantné fakty.

Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnúť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka (poškodeného) k obžalovanému alebo poškodenému, teda či svedok s obžalovaným alebo poškodeným je v príbuzenskom vzťahu, resp. (ne)priateľskom, susedskom, či zamestnávateľskom vzťahu, príp. v inom vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného (často hmotného) záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčina (vyplývajúce, či už z pozitívneho alebo negatívneho pomeru medzi svedkom a

obžalovaným alebo svedkom a poškodeným), ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je (uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/97/2009 zo dňa 3.9.2009.)

K odvolacej námietke obžalovaného, že garáž a terasa, v ktorej mal údajne prechovávať zbraň a strelivo nie je súčasťou bytovej jednotky a predajne so súpisnom č. XXX, postavenej na parcele č. 2528/8 a 2528/10 zapísanej na LV č. XXX, tak ako je to popisované v rozsudku, pretože táto je mimo iného na parcele č. 2528/9 a ktorá parcela nebola ani v obsahu príkazu na domovú prehliadku a preto takto získaný dôkaz bol nezákonný odvolací súd uvádza nasledovné. Zbraň a náboje nájdené pri prehliadke boli objavené náhodne - neočakávane, preto aj keď cieľom domovej prehliadky bolo hľadanie iných vecí, nemožno vysloviť, že nájdenie nelegálne držanej zbrane a nábojov by bolo v rozpore so samotnou podstatou domovej prehliadky. Náhodnosť - neočakávané nájdenie inej ako hľadanej veci dôležitej pre trestné konanie (bez akéhokoľvek náznaku manipulačného postupu polície) je základným predpokladom pre vyslovenie záveru, že takto získaný dôkaz je získaný v súlade so zákonom, teda je zákonný. V predmetnej veci to platí pokiaľ ide o nájdenú zbraň a náboje.

Ak je domová prehliadka vykonávaná podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku s cieľom nájsť vec, ktorá môže slúžiť ako dôkaz v trestnom konaní, nemožno považovať náhodne - neočakávane nájdenú inú vec dôležitú pre trestné konanie, ktorá nebola uvedená v príkaze na domovú prehliadku a bola zákonným spôsobom vydaná, resp. odňatá, za nezákonne získaný dôkaz. Práve náhodnosť nájdenia takej veci (bez akéhokoľvek náznaku manipulačného postupu polície) je základným predpokladom pre vyslovenie záveru, že takto získaný dôkazný prostriedok - vec, je získaný v súlade so zákonom, teda zákonný (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/37/2019 zo dňa 01.08.2020).

Odvolací súd poukazuje na ustanovenia o domovej prehliadke, ktoré poskytujú dostatočný právny rámec, aby náhodne - neočakávane objavené veci nespochybniteľnej trestnej povahy boli zaistené v rámci jej priebehu bez toho, aby bolo nevyhnutné legalizovať ich odhalenie novým súdnym príkazom na domovú prehliadku, pretože príkaz na domovú prehliadku má zásadne účinky ex nunc. Vzhľadom na to, že orgán vykonávajúci domovú prehliadku v predchádzajúcej výzve podľa § 104 TP nemohol z objektívnych dôvodov do nej zahrnúť aj požiadavku na vydanie náhodne objavených dôkazov, je jeho povinnosťou požiadať osobu, u ktorej sa domová prehliadka vykonáva o ich dobrovoľné vydanie. Ak ich táto osoba odmietne vydať, dochádza k ich zákonnému odňatiu. Na tento postup nie je potrebný osobitný príkaz, pretože výzva na vydanie vecí a ich odňatie sú už zahrnuté v príkaze na domovú prehliadku, ktorej dôvodom je práve vydanie, resp. odňatie dôležitej veci pre trestné konanie. Tento postup vyplýva z ustanovenia § 105 ods. 4 TP, ktorý "počíta" s vydaním alebo odňatím vecí, čo však treba vyznačiť v zápisnici. Na základe uvedeného treba konštatovať, že ak je domová prehliadka vykonávaná podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku s cieľom nájsť veci, ktoré môžu slúžiť ako dôkazy v trestnom konaní, nemožno považovať neočakávane nájdené veci, ktoré neboli uvedené v príkaze na domovú prehliadku a boli zákonným spôsobom vydané resp. odňaté, za nezákonne získaný dôkaz. Na základe uvedeného odvolací súd nezistil taký postup orgánov činných v trestnom konaní, ktorý by spôsobil nezákonnosť daného úkonu.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namietal predovšetkým vymedzenie priestoru v ktorom sa uskutočnila domová prehliadka v rozpore s údajmi, ako sú predmetné priestory uvedené a popísané v katastri nehnuteľností, tak uvedený a hoci aj opodstatnene namietaný formálny nedostatok, nespôsobuje nezákonnosť vykonanej domovej prehliadky a ani nezákonnosť dôkazov zaistených domovou prehliadkou - t. j. zbrane a streliva. Identifikácia obydlia ako priestoru slúžiaceho na bývanie, vrátane priestorov k nemu patriacich (§ 99 ods. 1 Trestného poriadku), môže byť v záujme vykonateľnosti predmetného príkazu realizovaná prostredníctvom viacerých údajov (adresa, údaje zapísané v katastri nehnuteľností, slovný popis) tak, aby priestorové vymedzenie obydlia, jeho povahy a k nemu prináležiacich priestorov bolo popísané s potrebnou mierou určitosti a bolo teda zrejmé, v akom priestore má byť vykonaná domová prehliadka. Z obsahu príkazu na domovú prehliadku (č. l. 70 – 72 spisu) nevyplýva taká miera zmätočnosti, nejasnosti určenia obydlia obžalovaného, že by nebolo možné ho správne identifikovať, keď z jeho obsahu dostatočne určito vyplýva jeho identifikácia, t. j., že domová prehliadka má byť vykonaná v nehnuteľnosti zapísanej na Okresnom úrade Senica, katastrálnom odbore, okres Senica, obec F., katastrálne územie F., na LV č. XXX, a to v bytovej jednotke a predajni so

súpisným číslom XXX, postavenej na parc. č. 2528/8 a 2528/10 zapísanej na LV č. XXX, a v ostatných priestoroch k nej príslušných a patriacich nachádzajúcich sa na pozemku s parcelným číslom 2528/8 a 2528/10 zapísaných na LV č. XXX- čiastočný parcela registra „C“ druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie s parc. č. 2528/8 o výmere 171 m² a s parc. č. 2528/10 o výmere 61 m². Pokiaľ obžalovaný namietal, že na prehliadku garáže, v ktorej aj boli zbraň a strelivo zaistené, sa príkaz na domovú prehliadku nevzťahoval, odvolací súd k tomuto argumentu dodáva, že pojem obydlie používaný v ustanovení § 99 ods. 1 Trestného poriadku, ako priestor slúžiaci na bývanie a k nemu patriace priestory je široký pojem, kladúci dôraz na faktický stav bývania z akéhokoľvek právneho titulu (napr. vlastníctvo, nájom), ktorý nie je totožný s pojmom nehnuteľnosť v zmysle § 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vzťahuje sa aj na priestory patriace k priestoru slúžiacemu na bývanie (§ 99 ods. 1 Trestného poriadku). Z fotografií vykonanej domovej prehliadky je zrejmé, (č. l. 88 spisu, fotografia č. 6) že do predmetnej garáže sa vstupuje cez dvere z vnútorných priestorov predsiene domu a je jeho súčasťou, a preto táto garáž predstavuje v zmysle § 99 ods. 1 Trestného poriadku, priestor patriaci k priestoru slúžiacemu na bývanie (k rodinnému domu) a z toho dôvodu možno konštatovať zákonnosť vykonanej domovej prehliadky.

K námietke obžalovaného, že súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 13.04.2022 bez jeho prítomnosti, hoci na to neboli splnené zákonné požiadavky, nakoľko doložil riadne ospravedlnenie, čím porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces, odvolací súd dodáva nasledovné:

Podľa § 120 ods. 2 Trestného poriadku: V prípade ospravedlnenej neúčasti obvineného na úkone orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu zo zdravotných dôvodov je obvinený povinný predložiť vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nakažlivej ľudskej choroby.

V prvom rade je nutné uviesť, že odvolanie obžalovaného vo vzťahu k procesným pochybeniam súdu prvého stupňa nie je dôvodné a prvostupňový súd mal splnené zákonné podmienky na konanie hlavného pojednávania v zmysle § 252 ods. 2 Trestného poriadku v jeho neprítomnosti. Z trestného spisu vyplýva, že obžaloba bola obžalovanému dňa 30.08.2017 riadne doručená, na pojednávanie bola včas a riadne predvolaná a súčasne upozornená na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní a tiež ako bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Osobitne bol v predvolaní súdu písomne poučený podľa § 120 ods. 2 Trestného poriadku o tom, že v prípade ospravedlnenej neúčasti obvineného na úkone orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu zo zdravotných dôvodov je obvinený povinný predložiť vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nakažlivej ľudskej choroby. Obžalovaný síce dňa 13.04.2022 doručil prostredníctvom svojej družky na súd fotokópiu lekárskej správy, ktorého súčasťou je aj vyjadrenie obžalovaného, že žiadala o odročenie hlavného pojednávania, avšak nepredložil súdu riadne vyjadrenie ošetrojúceho lekára v zmysle citovaného ustanovenia § 120 Trestného poriadku, že mu zdravotný stav neumožňuje účasť na hlavnom pojednávaní. Preto predseda senátu správne rozhodol uznesením o tom, že hlavné pojednávanie vykoná za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného. Ani odvolací súd v tomto postupe nezistil pochybenie a teda ani porušenie práva na obhajobu.

Záverom odvolací súd uvádza, že vzhľadom na rozsiahle námietky obžalovaného, všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranami konania. Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument, ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B, tiež R 68/2008- I, rozsudok G. z 9. decembra 1994 vo veci Q. R. proti Španielskemu kráľovstvu).

Práve pre vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd rozsudok okresného súdu pokiaľ ide o uložený trest a spôsob jeho výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.